

Σπύρος Θ. Κούτμος

Το Χέρι

Μάιος 2021

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεάτρου ΠΟΡΕΙΑ

Βιογραφικά

Ο Σπύρος Κούτμος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Σπούδασε ιατρική στο ΕΚΠΑ. Εργάστηκε πολλά χρόνια στο ΕΣΥ και από το 2016 ιδιωτεύει. Τα τελευταία 4 χρόνια ασχολείται παράλληλα με τη γραφή. Έχει γράψει πάνω από 30 μικρά και μεγάλα διηγήματα, ανέκδοτα. Το 2019-20 σε 3μηνο σεμινάριο θεατρικής γραφής έγραψε 10 μονόπρακτα, με ένα ως πέντε πρόσωπα. Το 2020-21 μαθήτευσε στη Σχολή Πυροδότησης του θεάτρου ΠΟΡΕΙΑ με δασκάλους το Βαγγέλη Χ/γιαννίδη και το Θανάση Τριαρίδη και έγραψε στα πλαίσια των μαθημάτων δύο έργα των 9.000 λέξεων περίπου.

Είναι ερασιτέχνης ηθοποιός και βοηθός σκηνοθέτη.

Εκτός από την ιατρική και τη γραφή ασχολείται με πολλά σπόρ, με τη μουσική, τους παραδοσιακούς και μοντέρνους χορούς κ.ά.

Τηλ. 6944 725645

e-mail: spiroskoutmos@gmail.com

Σημείωση του συγγραφέα για την ορθογραφία του κειμένου: σε μεγάλο μέρος του κειμένου και όπου ήταν πύο απαραίτητο, ακολουθείται ο τονισμός της φράσης και όχι της λέξης. Θεωρώ ότι στη θεατρική γραφή ο τρόπος αυτός, που θα ήταν σκόπιμο να επικρατήσει γενικώτερα, είναι κατ'εξοχήν ταιριαστός.

Το έργο γράφηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με πυροδότες τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο «Το Χέρι», γραμμένο από το Σπύρο Κούτμο, διανέμεται στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου με άδεια Creative Commons BY_NC_ND

Περίληψη

Πλούσια οικογένεια μεγαλέμπορου έχει στο σπίτι μια αδήλωτη αρχαιότητα. Είναι το δεξί χέρι του Ερμή του Πραξιτέλη. Ο πατέρας, έμπορος αυτοδημιούργητος, έχει το αντίγραφο του αγάλματος στο σαλόνι με το “γνήσιο” χέρι, που το θεωρεί γούρι και το μυστικό της επιτυχίας του στις επιχειρήσεις. Ένα πρωί το χέρι εξαφανίζεται απ’ το άγαλμα και οι υποψίες πέφτουν στην υπηρέτρια. Αυτή δεν υπερασπίζεται τον εαυτό της σθεναρά και καταλήγει να απολυθεί.

Ο μικρός γυιός της οικογένειας Μάριος, είχε κανονίσει να πουλήσει το κειμήλιο και με τα χρήματα να διακινήσει μιά ποσότητα κοκαΐνης και να ανεξαρτηθεί από τον καταπιεστικό πατέρα. Τον προλαβαίνει όμως η μητέρα του Λουίζα και πουλάει το χέρι για να καλύψει υπέρογκο χρέος από χαρτοπαιξία.

Ο πατέρας πληρώνει, ανακτά το χέρι αλλά μετά από λίγο αυτό εξαφανίζεται καί πάλι. Ποιός ο ρόλος των μελών της οικογένειας και ποιός του υπηρετικού προσωπικού; Πού καταλήγει τελικά το γνήσιο χέρι;

Πρόσωπα

Ο πατέρας, Αλκής, 65 ετών

Η μητέρα Λουΐζα, μεσήλικη

1ος γιός ο Ορέστης 24 ετών. Προβληματικός. Στον κόσμο του. Asperger.

2ος γιός ο Μάριος 21 ετών μπλεγμένος με ναρκωτικά.

Η παλιά υπηρέτρια Μαρία μεσήλικη

Η μαγείρισσα Μάρθα μεσήλικη

Η νέα υπηρέτρια Λάλη, Ουκρανή, 20-30 ετών

Ο Γιώργος φίλος του Μάριου, συνομήλικός του

— Σκηνή 1η —

Στο σαλόνι τους ο Αλκης και η Λουίζα συζητούν για το καινούριο απόκτημα.

ΛΟΥΙΖΑ

Μα να τον χάσουμε στην Ολυμπία ολόκληρο το καλοκαίρι..! Και να μην ακούει κουβέντα για να πάει και αλλού. Ευτυχώς ο Μάριος κάθησε μαζί του. Αλλιώς θα ανησυχούσα.

ΑΛΚΗΣ

Ο Μάριος βρήκε τη χαρά του εκεί με τις τουρίστριες. Σιγά να μην έφευγε..! Αλλά, να μην τον αδικώ. Εδειξε κάποια υπευθυνότητα αυτή τη φορά. Τον πρόσεξε τον αδερφό του.

ΛΟΥΙΖΑ

Και γιατί αυτή η εμμονή του Ορέστη με την Ολυμπία; Τι του κατέβηκε πάλι στο μυαλό;

ΑΛΚΗΣ

Μα, ξέρεις το πάθος του με τα αρχαία. Εχεις δει τι μαζεύει κάτω από το κρεβάτι του..! Ε, λοιπόν λέει ότι στα μέρη εκείνα γινονταν τα περισσότερα πήγαινε-έλα με τα καράβια, από Ελλάδα σε Ιταλία και τα περισσότερα ναυάγια. Κι επειδή η Ολυμπία ήταν γεμάτη με τα αφιερώματα των αθλητών, εκεί υπάρχουν τα περισσότερα βυθισμένα αρχαία.

ΛΟΥΙΖΑ

Ολο το καλοκαίρι πέρασε εκεί κάτω και όλη μέρα ήταν στο βυθό, μου είπε ο Μάριος. Κόντεψε να βγάλει βράγχια..! Εν τέλει δεν είχε καμμία αξία αυτό που έφερε;

ΑΛΚΗΣ

Δεν πρόλαβες να το δείς, έ; Βέβαια... Μόλις τον απογοήτευσα το πήρε κι έφυγε. Ήταν ένα χέρι από άγαλμα, σχεδόν σε φυσικό μέγεθος. Ελεγε πως ταίριαζε με το χέρι που λείπει απ'τον Ερμή, αυτόν στο μουσείο της Ολυμπίας. Αλλά τι να σου πώ... Απ'την αρχή δε μου γέμισε το μάτι. Καταπράσινο απ'τα φύκια, γεμάτο αχιβάδες και

όστρακα κολλημένα... Ασβεστωμένα όλα. Στην εξέταση αποδείχθηκε πως είχα δίκιο.

ΛΟΥΙΖΑ

Δεν τον είδα να απογοητεύεται όμως. Ούτε να στεναχωριέται. Τι είπε το εργαστήριο;

ΑΛΚΗΣ

Το βγάλανε ~250 χρόνια παλιό. Απ' την τουρκοκρατία. Όταν οι ευρωπαίοι έρχονταν εδώ και λυμαινόνταν ότι αρχαίο έβρισκαν. Ποιός ξέρει σε τι απομίμηση έπεσαν...;

ΛΟΥΙΖΑ

Γιατί όμως δε στεναχωρήθηκε; Τον ρώτησα και δεν μου απάντησε.

ΑΛΚΗΣ

Δύσκολο να το διαβάσω αυτό το παιδί... Τά'χει τόσο ακριβά τα λόγια που σπάνια ξέρω τι έχει στο μυαλό του. Και συνήθως με εκπλήσσει.

Ακούγεται κουδούνι εξώπορτας. Ο Αλκης γυρίζει το κεφάλι.

ΛΟΥΙΖΑ

Θα πάει η Μαρία.

Μπαίνει ο Ορέστης με μεγάλη σακκούλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Το βρήκα.

ΛΟΥΙΖΑ

Τι μας έφερες εκεί αγόρι μου;

ΑΛΚΗΣ

Τι είναι αυτό που βρήκες Ορέστη;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Το χέρι. Το γνήσιο.

ΑΛΚΗΣ

Το χέρι του Ερμή, που έλεγες; Άλλο χέρι αυτό;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Αυτό είναι γνήσιο. Αρχαίο.

ΑΛΚΗΣ

Και πως το ξέρεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Πιστοποιητικό παλαιότητας (βγάζει και του δίνει ένα χαρτί. Ο Αλκης διαβάζει).

ΑΛΚΗΣ

«Χμμ... μπλα, μπλά,... 2.200 ως 2.400 χρόνων...!». Ορέστη μου..! Τί ήταν αυτό;;..!! Να σε φιλήσω..!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ο Ορέστης βγάζει ένα μουγγρητό χωρίς να αποτραβηχτεί.

ΑΛΚΗΣ

(συγκρατείται) Με συχωρείς... Με συχωρείς... Παρασύρθηκα...

Τι λές βρέ αγόρι μου...! Είχες δεν είχες το βρήκες μπαγασάκο! Το πάλαιψες και το κατάφερες..! Μπράβο βρέ Ορέστη..! Σήμερα μου έδωσες μεγάλη χαρά..!

ΛΟΥΙΖΑ

Τι θα το κάνεις ένα σκέτο χέρι;

ΑΛΚΗΣ

Α..., έχω το σχέδιό μου. Ορέστη μου, αυτό το χέρι το βλέπω καθαρό. Σου το καθάρισαν στο εργαστήριο που είπες;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ναι.

ΑΛΚΗΣ

Κάνε τους μιά ερώτηση αν μπορούν να μας φτιάξουν μιά απομίμηση όλου του αγάλματος για να τοποθετήσουμε το εύρημα μας. Μπορείς;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ναί. Αλλά ξέρω. Μπορούν...

ΑΛΚΗΣ

Ωραία λοιπόν..! Προχωράμε στην παραγγελία. Και θα φτιάξω μιά ειδική προθήκη και βάση σε κείνη τη γωνιά της σάλας, για να τοποθετήσουμε τον Ερμή μας με το χέρι του.

ΛΟΥΙΖΑ

Τα έχεις βλέπω όλα σκεφτεί και προσχεδιάσει.

ΑΛΚΗΣ

Όταν ο Ορέστης έφερε εκείνο το πρώτο χέρι, εκείνο που βγήκε μούφα, κάθησα και τα σκέφτηκα όλα για την περίπτωση που θα' βγαινε γνήσιο. Τώρα που έχουμε το αληθινό, προχωράμε.!

Με φαντάζεσαι να έχω το δεξί χέρι του θεού του εμπορίου στο σπίτι μου;! Θά'ναι το καλύτερο γούρι για τις δουλειές μου.!

Και ... να σας πώ και κάτι ακόμα; Κάτι μου λέει ότι το χέρι αυτό θα είναι όχι μόνο γούρι για μένα, αλλά το καλό πνεύμα για όλους μας εδώ μέσα..!

— Τέλος 1ης σκηνης — (4.30')

Εμβόλιμη (σιωπηλή) σκηνή

Νύχτα. Στο σκοτεινό σαλόνι του πλουσιόσπιτου εμφανίζεται μιά μασκοφορεμένη σκιά. Ξεκλειδώνει τη γυάλινη πόρτα της εσοχής με το άγαλμα, αφαιρεί (ξεβιδώνει?) το δεξιό του χέρι, το βάζει σε σάκκο και φεύγει σιωπηλά, αφού αφήσει ένα σημείωμα στον ώμο του αγάλματος. (5.30')

Σκηνή 2η

Μάριος - Γιώργος σ'ένα τραπέζι μπάρ.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Μα ήταν ανάγκη να λειψεις στην πιο κρίσιμη φάση;!

ΜΑΡΙΟΣ

Τι νά'κανα... Δε σου έχω πεί; Ο γέρος δε δέχεται το όχι για απάντηση.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Δε μπορούσες να βρείς μιά δικαιολογία...;

ΜΑΡΙΟΣ

Νομίζεις δεν προσπάθησα; Προφασίστηκα αρρώστεια, αλλά με το που είπα ότι δεν ήμουν καλά κι ήθελα να μείνω σπίτι, άρχισε τα γνωστά. “Γιά ένα συναχάκι θες να μείνεις στο κρεβάτι”, και “είσαι αχαίρεντος” και “είσαι ακαμάτης” και “δε θα γίνεις ποτέ σου άνθρωπος” και “γέννησα ένα άχρηστο πλάσμα” ... Δε μπορώ...! Όταν μου τα λέει αυτά μού'ρχεται τρέλα. Θέλω να τον σκοτώσω.! Κάποια ώρα δε θα κρατηθώ. Θα το κάνω...!

.....

ΓΙΩΡΓΟΣ

Πόσες μέρες λείψατε;

ΜΑΡΙΟΣ

Ενα Σαββατοκύριακο.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Κι όταν γυρίσατε είχε εξαφανιστεί;

ΜΑΡΙΟΣ

Σα να διαλύθηκε στον αέρα σου λέω..! Η πόρτα ανοιχτή, το άγαλμα κουλό κι απάνω του ένα χαρτάκι.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τι χαρτάκι;

ΜΑΡΙΟΣ

Ενα σημείωμα. Έλεγε “*Ευχαριστούμε που το φυλάξατε αλλά ο Πραξιτέλης έφτιαξε το χέρι για το θεό Ερμή. Οι αρχαιολόγοι της γειτονιάς σας*”. Ναί...! Λές και πρόκειται να το παραδώσουνε στο Μουσείο..!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Σώπα ρε...! Και ήταν όλα άθικτα;

ΜΑΡΙΟΣ

Ναι σου λέω... Ο γέρος είχε βάλει το άγαλμα σε μιά εσοχή με πόρτα κι όποτε ήθελε την κλείδωνε.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και την άνοιξαν με κλειδί;

ΜΑΡΙΟΣ

Ετσι φαίνεται..!

.....

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και τώρα εμείς τι κάνουμε;

ΜΑΡΙΟΣ

Τι να κάνουμε; Αφού δεν υπάρχουνε τα λεφτά.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Ναι αλλά αυτοί τό'χουν ετοιμάσει το πακέτο και μας περιμένουνε.

ΜΑΡΙΟΣ

Πες τους άκυρο ρε μαν..! Με τι θα τους πληρώσουμε; Με μπαρμπούτσαλα;

ΓΙΩΡΓΟΣ

Δε λές και ξε-λές σε τέτοιους τύπους... Δεν τό'χουνε για τίποτα να μου κόψουνε

κανα-δυό δάχτυλα για μάθημα... Εγώ δεν τολμάω να πάω να τους πώ ότι η παραγγελία ακυρώνεται. Πήγαινε εσύ αν σου βαστάει...!

ΜΑΡΙΟΣ

Κοίτα... Μην τους πείς άκυρο. Πές τους αναβάλλεται για λίγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Κι αυτό δύσκολο είναι ... Για πόσο λίγο;

ΜΑΡΙΟΣ

Πές τους μερικές μέρες ρε παιδί μου, ή, καλύτερα ζήτα τους προθεσμία μιά-δυό βδομάδες. Μέχρι να μαζέψουμε το χρήμα.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και που θα τα βρούμε τα λεφτά; Τώρα το χέρι έκανε φτερά.

ΜΑΡΙΟΣ

Ασε... Το σκέφτομαι... Θα την κάνω στα μπιζού της μάνας μου. Εχει τόσα πολλά που μπορεί και να μην το προσέξει αν λείψουνε μερικά...

ΓΙΩΡΓΟΣ

Α... Μην ελπίζεις... Ενα δαχτυλίδι βούτηξα απ' τη μάνα μου και το κατάλαβε αμέσως. Το ίδιο βράδυ κι όλας έβαλε τις φωνές..! Τότε έμαθα ότι τα κύτταγε και τα καμάρωνε κάθε βράδυ πριν κοιμηθεί. Δεν ξέρεις πως κάνουνε οι γυναίκες με τα κοσμήματά τους..! Και σκέψου ότι αυτά που πρέπει να πάρεις θά'ναι τα ακριβότερα. Αυτά προσέχουν πιο πολύ...

ΜΑΡΙΟΣ

Κατάλαβε ότι εσύ το πήρες;

ΓΙΩΡΓΟΣ

Ε, βέβαια..! Αφού έλλειπε μόνο αυτό! Σου λέει, αν ήταν κλέφτης θα τά'παιρνε όλα.

ΜΑΡΙΟΣ

Δεν ξέρω... Δεν έχω άλλη λύση. Θα την κάνω κι ας γίνει ότι θέλει.

.....

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και... Τι έκανε ο πατέρας σου όταν είδε που έλλειπε το χέρι;

ΜΑΡΙΟΣ

Αστα...! Τρελλάθηκε! Ποιός είδε το θεό και δεν τον φοβήθηκε... Μας έβαλε στη σειρά και μας ανέκρινε σα νά'μαστε κρατούμενοι. Τύφλα νά'χουν οι μπάτσοι μπροστά του.!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και...; Τι έγινε στο τέλος;

ΜΑΡΙΟΣ

Απέλυσε τη Μαρία, την υπηρέτρια. Και να δείς τι της έλεγε...! Απειλούσε να την κάψει ζωντανή αν δεν επιστρέψει το χέρι.!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Αυτή το πήρε; Το ομολόγησε;

ΜΑΡΙΟΣ

Οχι. Αλλά κάτι περίεργο ρε μαν...! Δεν το αρνήθηκε με θάρρος! Δεν αγανάκτησε. Δεν έβαλε τις φωνές..! Πώς θά'κανε ρε παιδί μου ένας αθώος;! Αυτή σχεδόν δεν έλεγε τίποτα, εκτός ξανά και ξανά ότι *αυτή δεν το πήρε*. Κι ο γέρος να ουρλιάζει. "Πώς ξέρανε που είναι το κλειδί; Εσύ τους το φανέρωσες.! Κι εσύ τους άνοιξες το συρτάρι.!" Και δώσ' του φωνές..! Τη λυπήθηκα την καυμένη...! Αλλά κακό δε θα τον αφήσω να της κάνει. Θα' ρθει η ώρα του αν το τολμήσει...!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τι έγινε ρε; Γιατί τόση προεμούρα με την υπηρέτρια; Ητανε τόσο ... **καλή** μαζί σου.;!

ΜΑΡΙΟΣ

Που το πάς ρε βλάκα.!!; Ασε... κι είσαι από άλλο ανέκδοτο.! Αυτή με μεγάλωσε ρε μαλάκα.! Ούτε η μάνα μου δε με πρόσεξε σαν αυτή.

.....

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και την απέλυσε είπες;

ΜΑΡΙΟΣ

Ναί ο π@@@στης... Κάτι πήγα να πώ μιά στιγμή, να πάρω το μέρος της, και χύμηξε να με φάει.!

.....

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και τώρα πως θα δικαιολογήσεις τα κοσμήματα που θα λείψουν. Σε ποιόν θα το φορτώσεις;

ΜΑΡΙΟΣ

Α... Ήδη ψάχνουνε για άλλη υπηρέτρια. Η μάνα μου είδε δυό-τρεις από χθές. Οπου νά'ναι θα προσλάβει κάποια. Μας έχει φάει η βρώμα και η ακαταστασία. Βάλαμε τη μαγείρισα να συγυρίζει αλλά πού να προλάβει... Άλλοτε δεν προλαβαίνει να μαγειρέψει, κι άλλοτε καίει το φαί. Εχουμε τρελλαθεί στα σάντουιτς και στο ντελίβερ...! Γι'αυτό σου λέω. Η μάνα μου πρέπει να έχει βρεί κιόλας κάποια...

—Τέλος 2ης σκηνής— (10.00')

Σκηνή 3η

Αλκης, Ορέστης, Λάλη, Λουίζα.

Σαλόني πλουσιόσπιτου. Ο Αλκης (πατέρας) όρθιος, χτυπάει νευρικά ένα εσωτερικό κουδούνι.

Εμφανίζεται ο Ορέστης.

ΑΛΚΗΣ

Τι διάβολο δεν ακούει κανείς σ' αυτό το σπίτι;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Κουδούνι...

ΑΛΚΗΣ

Δε φώναξα εσένα. Γιά την καινούρια υπηρέτρια χτυπάω. Τι διάβολο...! Κουφή είναι;

(Ο Ορέστης βγαίνει. Μπαίνει η Λάλη)

ΛΑΛΗ

Με ζητήσατε;

ΑΛΚΗΣ

Ποιά είσαι σύ παιδί μου; Πως σε λένε;

ΛΑΛΗ

Λάλη.

ΑΛΚΗΣ

Δε μου λές.... Λάλη... Εχεις ξαναδουλέψει υπηρέτρια;

ΛΑΛΗ

Όχι.

ΑΛΚΗΣ

Λοιπόν άκουσε δώ. Όταν σου μιλάνε θα απαντάς με το “Κύριε” ή “Κυρία”, ανάλογα... Από που είσαι;

ΛΑΛΗ

Κύριε απ' την Ουκρανία

Μπαινει ο Μάριος. Ετοιμάζεται να βγει αλλά σταματάει γιά να παρακολουθήσει την κατήχηση της νέας υπηρέτριας.

ΑΛΚΗΣ

“Απ’την Ουκρανία, Κύριε”, θα λές.!

ΛΑΛΗ

Εντάξει.

ΜΑΡΙΟΣ

Όχι Εντάξει... Μάλιστα να λές. Κι ακόμα καλύτερα Μάλιστα Κύριε.

ΛΑΛΗ

Μάλιστα.

ΑΛΚΗΣ

Κατάλαβες τι σημαίνει το κουδούνι που άκουσες Λάλη;

ΛΑΛΗ

Με θέλετε να’ρθω.

Ο Μάριος της κάνει νοήματα σιωπηλά “Κύριε”

ΑΛΚΗΣ

.... Ξέρεις γιατί σε ζήτησα;

ΛΑΛΗ

Όχι... κύριε.

ΑΛΚΗΣ

Λοιπόν άκουσε. Στο γραφείο μου θα μπαίνεις μόνο για να σκουπίζεις και να καθαρίζεις. Συρτάρια και ντουλάπια δε θα ανοίγεις. Αν καταλάβω ότι τό’ κανες θα απολυθείς αμέσως.

ΛΑΛΗ

Αυτό θα πεί θα με διώξετε;

ΑΛΚΗΣ

Ναί....

Η Λάλη βάζει τα κλάμματα.

ΛΑΛΗ

Συγγνώμη κύριε, δεν ήξερα. Εψαχνα τα μπουκάλια... να καθαρίσω... Δεν ήξερα..!

ΑΛΚΗΣ

Α... Ωστε έτσι..! Την έκανες κι όλας στο μπεξαχτά ακόμα δεν ήρθες.! Στο γραφείο

μου βρήκες να ψάχνεις τα καθαριστικά βρέ βούρλο;! Δεν τ'αφήνεις αυτά..! (Στο Μάριο) Απ'το πάνω ράφι ψώνισε υπηρέτρια η μάνα σου.! Τό'ψαξε πολύ αυτό το κελεπούρι;

ΜΑΡΙΟΣ

(εμπιστευτικά) Ασε πατέρα... Μην το ψάχνεις... Δεν είδες που μας έφαγε η βρώμα κι η ακαταστασία. Στο τέλος η μαμά έκλεισε τα μάτια και πήρε την πρώτη που της έστειλε το γραφείο. Ξέρεις... Αυτοί που τις φέρνουνε από δώ κι από κεί και μεσολαβούνε για την πρόσληψη. Και τους παίρνουν και μερίδιο απ'το μισθό. Αυτή τουλάχιστον φαίνεται νοικοκυρά. Εργατική. Και πρέπει νά'κανε λάθος με το γραφείο σου. Δεν πιστεύω ότι έψαχνε πονηρά...

ΑΛΚΗΣ

Εστω... Αλλά πρέπει νά'χουμε όλοι το νού μας. Οχι πως θα ξαναφήσω κλειδιά στο γραφείο μετά απ'αυτό που με βρήκε. Αλλά ποιός ξέρει τι άλλο μπορεί να ξεχαστεί εκεί και τούτη να το σουφρώσει!

Μπαίνει η Λουίζα.

ΛΟΥΙΖΑ

Καλέ γιατί φωνάζετε; Κι εσύ γιατί κλαίς;

ΛΑΛΗ

Να, ο κύριο θέλει να με απολύσει.

ΛΟΥΙΖΑ

Γιατί;

ΑΛΚΗΣ

Ομολόγησε ότι έψαχνε στα συρτάρια του γραφείου μου. Αλλά την προειδοποίησα μόνο. Της είπα να μην το ξανακάνει. Τα ελληνικά της όμως είναι... άστα.! Οτι θέλει καταλαβαίνει..!

ΛΟΥΙΖΑ

Ελα εσύ... Πήγαινε στη δουλειά σου και μην κλαίς. Δε θα σε απολύσουμε.

Η Λάλη φεύγει

ΛΟΥΙΖΑ

Δεν είχα καιρό να ψάξω για άλλη. Και ελληνίδες υπηρέτριες δε βρίσκεις με τίποτα.

Τώρα έχουν αναλάβει τα γραφεία και παίρνεις ότι σου δίνουνε. Υποτίθεται πως είναι εγγυημένες.

ΑΛΚΗΣ

Εγγυημένες για αναίδεια και ασχετοσύνη με τη γλώσσα. Ακούς να ψάχνει τα καθαριστικά στο γραφείο μου... Λοιπόν δε μου βγαίνει η ιδέα ότι... *(Χτυπάει το τηλέφωνο. Το σηκώνει γιατί είναι δίπλα).*

ΑΛΚΗΣ

Εμπρός.... Είμαι ο σύζυγός της. Τί θέλετε;

Η Λουίζα πλησιάζει και ζητάει με νοήματα να πάρει το τηλέφωνο αλλά ο `Αλκης την αγνοεί.

.....

ΑΛΚΗΣ

Μπορείτε να μιλήσετε σε μένα.

.....

Στο μεταξύ μπαίνει ο Ορέστης και κάθεται σιωπηλός σε μιά καρέκλα, χωρίς να δίνει σημασία στα τεκταινόμενα.

ΑΛΚΗΣ

Μας ευχαριστείτε; Γιατί;

.....

ΑΛΚΗΣ

Ποιό χρέος τιμής; *(Κυτάει με νόημα τη γυναίκα του. Αυτή κάνει να φύγει.)*

ΑΛΚΗΣ

Συγγνώμη λίγο... *(Στη Λουίζα) Μη φεύγεις εσύ! (στο τηλ.) Με συχωρήτε. Συνεχίστε παρακαλώ.... Α, έτσι... Λάβατε όλο το ποσό;*

.....

ΑΛΚΗΣ

Ρωτάω γιατί καμιά φορά ξέρετε... Οι μεσολαβητές...

.....

ΑΛΚΗΣ

(Κοκκινίζει..) Πόσοοο...!

.....

ΑΛΚΗΣ

(Πιάνει το κεφάλι του...Βράζει...!) ... Θέλω να πώ... Εντάξει! Αρα ήρθαν όλα, κανονικά... Μα κι εσείς μαντάμ παίζετε τέτοια ποσά...;

.....

ΑΛΚΗΣ

Και πάλι μαντάμ τα ποσά αυτά είναι υπερβολικά για φιλικό παιχνίδι..! Ούτε Καζίνο να είσαστε..!

.....

ΑΛΚΗΣ

Τέλος πάντων μαντάμ..! Πληρωθήκατε..! Αφήστε μας τώρα..!... Παρακαλώ... Παρακαλώ... (Κλείνει το τηλ. Στη γυναίκα του, έξαλλος) Ωστε έτσι! Εχασες ένα σπίτι στα χαρτιά και δεν είπες τίποτα..! Και καλά... Από ποιο λογαριασμό τα πήρες τα λεφτά; Ελα..! Μη με κάνεις να ψάξω..! Πές τα όλα..!

ΛΟΥΙΖΑ

(μουρμουρίζει) Δεν τα πήρα από λογαριασμό.

ΑΛΚΗΣ

Τι είπες; Πιο δυνατά..!

ΛΟΥΙΖΑ

Δεν τα πήρα από λογαριασμό... Δεν είχα τόσα...

ΑΛΚΗΣ

Τότε από που; Δανείστηκες;

ΛΟΥΙΖΑ

... κατά κάποιο τρόπο... (σωριάζεται σε μιά πολυθρόνα) Αχ... Δεν είμαι καλά..! Θα λιποθυμίσω....

ΑΛΚΗΣ

Μην τολμήσεις..! Θα σε συνεφέρω με χαστούκια..! Λέγε..! Ομολόγησε...! Που τα βρήκες τα λεφτά και πλήρωσες... Και με ευχαριστούν κι από πάνω οι χαρτοκλέφτες..!

Ο Ορέστης αρχίζει να ταλαντεύεται στην καρέκλα και να βγάζει ένα μυκηθμό που γίνεται όλο και πιο δυνατός όσο η σκηνή εξελίσσεται. Ο Μάριος πάει δίπλα στη μάνα του.

ΜΑΡΙΟΣ

Ρε πατέρα... Δεν τη βλέπεις; Θές να πάθει τίποτα; Να μας βρεί κανένα κακό;

ΑΛΚΗΣ

Εσύ...! Το κακό μας βρήκε κι όλας..! Ξέρεις πόσα έχασε η μάνα σου; Να σου πώ να πέσεις ξερός;.! 200 χιλιάρικα..! (Στη Λουίζα μετά από σκέψη) Τι εννοείς δανειστήκες “κατά κάποιο τρόπο” Τι τρόπο;

Η Λουίζα αναπνέει δύσκολα και δεν απαντάει. Ο Αλκης πάει προς την εσοχή του αγάλματος σκεπτικός. Ξαφνικά επιστρέφει.

ΑΛΚΗΣ

Μήπως... δανειστήκες από μιά εσοχή;.! Από μιά εσοχή που βρέθηκε ανοιγμένη τις προάλλες;.! Δε μιλάς έ;... Μεσσαλίνα..! Εσύ το πούλησες το Χέρι..! Εσύ τον πούλησες το θεό μου..! Το γούρι μου..! Τι να σε κάνω τώρα...!

ΜΑΡΙΟΣ

Μάνα είναι αλήθεια; Εσύ πούλησες το χέρι;

ΛΟΥΙΖΑ

(ξεψυχισμένα) Δεν ήταν αληθινό.

ΜΑΡΙΟΣ

Τι εννοείς; Δεν ήταν γνήσιο Το Χέρι;

ΛΟΥΙΖΑ

Ναί.

ΑΛΚΗΣ

Τι λέτε εσείς εκεί στα κρυφά; Τι λέει;

ΜΑΡΙΟΣ

Λέει ότι Το Χέρι δεν ήταν γνήσιο.!

ΑΛΚΗΣ

Τι βλακείες είναι αυτές; Και το πιστοποιητικό; Αλλωστε το Χέρι το έλεγξα διεξοδικά.! Ενα χιλιάρικο έδωσα για το πρόπλασμα κι άλλο ένα πεντακοσάρικο στο φύλακα να το δοκιμάσει νύχτα στο μουσείο της Ολυμπίας. Ταίριαζε απόλυτα.!

Η Λουίζα μιλάει ψιθυριστά στο Μάριο κι αυτός τα μεταφέρει στον πατέρα του δυνατά...

ΜΑΡΙΟΣ

Λέει ότι έδωσε ένα κομματάκι, κάτι ξέσματα για έλεγχο και το χέρι βγήκε σύγχρονο. Φτιαγμένο πρόσφατα.

ΑΛΚΗΣ

Σε ποιόν τό' δωσε; Πού το έλεγξαν; Πότε έγινε αυτό; Δεν πιστεύω τίποτα..! Ορέστη φέρε το πιστοποιητικό.

Ο Ορέστης σταματάει απότομα το μνηθμό που είχε κορυφωθεί και βγαίνει.

....

ΜΑΡΙΟΣ

Το ανέλαβε λέει ο προγυμναστής της.... Ο personal trainer.... είχε γνωριμίες με αρχαιολόγους.... Το είδε λέει, στη βιτρίνα, ρώτησε γι' αυτό και εντυπωσιάστηκε.... Θέλησε να μάθει..... Οι αρχαιολόγοι λέει, τον βεβαίωσαν ότι οι μέθοδές τους είναι αλάνθαστες.... και Το Χέρι δεν ήταν το γνήσιο.... Αλλά δε σου είπε τίποτε για να μη στεναχωρηθείς..... Πίστευες τόσο πολύ σ' αυτό...

.....

ΜΑΡΙΟΣ

Λυπάται μόνο που έγινε αιτία να διώξεις τη Μαρία.

ΑΛΚΗΣ

(πάει κι έρχεται..) Τι σφηκοφωλιά είναι αυτό το σπίτι.?! Ωστε ο personal trainer εντυπωσιάστηκε.! Και μετά έχασε κάθε ενδιαφέρον..! Ποιός ξέρει τι σκοπούς είχε...;! Η μήπως **είχαν** —μαζί με τη μάνα σου...;! Αλλά ... και πάλι...! Η αλήθεια δε σε εμπόδισε να το πουλήσεις για γνήσιο.! Γιατί τόσα λεφτά για απομίμηση δε θα σου

έδιναν ποτέ.! Και ... Ποιοί είναι οι αγοραστές για νά'χουμε το καλό ρώτημα; Ποια είναι τα κορόϊδα που θα χάψουν το πλαστό για γνήσιο;

.....

ΜΑΡΙΟΣ

Τους βρήκε λέει ο trainer... Κάτι Ιταλοί. Τρελαμένοι για αρχαία..!

Χτυπάει το τηλέφωνο. Το σηκώνει ο Μάριος. Ακούει για λίγο και το κλείνει.

Μοιάζει εμβρόντητος...

ΑΛΚΗΣ

Ποιός ήταν;

ΜΑΡΙΟΣ

Μιά ανδρική φωνή

ΑΛΚΗΣ

Και τι ήθελε;

ΜΑΡΙΟΣ

Θέλει λέει πίσω τα 250 χιλιάδικα, γιατί το χέρι δεν είναι γνήσιο...

—Τέλος 3ης σκηνης— (18.40')

Σκηνή 4η

Η Λουίζα στο σαλόνι της μιλάει στο τηλέφωνο.

ΛΟΥΪΖΑ

Τι να σου πω Κλειώ μου. Φοβήθηκα ότι θα χειροδικήσει. Μιά βδομάδα τώρα δε μου μιλάει... Ε, βέβαια! Αφού πλήρωσε για να πάρει πίσω ένα χέρι πλαστό.... Τι λες τώρα! Αμέσως το πέταξε στα σκουπίδια... Και ούτε κάλυψε το Μανώλη... ο trainer μου καλέ.... Α, όχι. Δεν τον αλλάζω. Τόσο γλυκό παιδί... Είχε που λές βάλει καπέλλο στην πώληση 50 χιλιάδικα, για λογαριασμό του.... Εεε, τι να κάνει το παιδί. Είχε χρέος να ξεπληρώσει.... Αστειεύεσαι;! Τώρα να τον καλέσω...;! Αν τον δει ο Αλκης θα τον σκοτώσει! Ασε που δεν τον βρίσκω και στο τηλέφωνο. Ολο ο τηλεφωνητής βγαίνει.... Και βέβαια χαλάρωσα. Τα πιο καινούρια μου κολλάν δε μου κάνουν τώρα.... Τι λές;.... Μα ντρέπομαι και το Μανώλη. Δε θα του αρέσω τώρα. Δε θα πει τίποτα ο γλύκας μου, αλλά ξέρω. Θα μου ρίξει εκείνο το βλέμμα κι εγώ θα θέλω να σκεπαστώ και να κλείσω το φως....

.....(λίγο μεγαλύτερη σιωπή)

ΛΟΥΪΖΑ

Α..! Εχεις χάσει επεισόδια... Ολα ξεκίνησαν από ένα παιχνίδι με χαρτιά.... Ελπίζα να κερδίσω, να τον βοηθήσω να ξεπληρώσει εκείνο το χρέος που είχε... Ναι, για το γυμναστήριό του, αλλά ατύχησα.... Στο Μαρούσι, στους Αποστολόπουλους. Τους ξέρεις;.... Τώρα.. με ξέρεις, δε θέλω να κατεβαίνω πιο κάτω απ' την Κηφισιά, αλλά για το Μανώλη έκανα μιά εξαίρεση.... Μα, αυτός μου τους γνώρισε...!. Τι να σου πώ Κλειώ μου, πολύ καθώς πρέπει ζευγάρι, αλλά το σπίτι τους... σαν ιδιωτικό καζίνο.

Ακούει κάποιον να έρχεται.

ΛΟΥΪΖΑ

Σε κλείνω τώρα γιατί τον ακούω νά' ρχεται... Ελα, γειά...

Μπαίνει ο Ορέστης από το εσωτερικό του σπιτιού. Είναι ντυμένος για μπάνιο και κρατάει σάκκο με (καταδυτικό) εξοπλισμό. Είναι έτοιμος να φύγει.

ΛΟΥΪΖΑ

A..! Εσύ είσαι;

Ο Ορέστης ετοιμάζεται να βγεί.

ΛΟΥΪΖΑ

Φώναξες το σωφέρ;

ΟΡΕΣΤΗΣ

(κάνει νόημα «όχι»)

ΛΟΥΪΖΑ

Θα πας στη θάλασσα;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Μμμ...

ΛΟΥΪΖΑ

Σηκώνει το τηλέφωνο και σχηματίζει έναν νούμερο μονοψήφιο.

Έλα Βαγγέλη. Ετοίμασε ένα απ'τα μικρά. Θα πάς τον Ορέστη για μπάνιο και... και κατάδυση, έτσι Ορέστη μου; .... Πώς;... Πότε θα πάς τον κύριο;... Καλά. Αστο τότε.

Σχηματίζει άλλο νούμερο

Μάριε. Ελα κάτω.... Ο Ορέστης θέλει να πάει στη θάλασσα και ο σωφέρ θα είναι με τον πατέρα σου. Τι λές; Θα τον πάς εσύ;.... Καλά. Ελα κάτω και θα τα πούμε.

Μπαίνει ο Αλκης ντυμένος σπορτίφ, ακολουθούμενος από τη Λάλη που τον ακολουθεί ξεσκονίζοντάς τον. Μπαίνει και ο Μάριος. Ο Αλκης αγνοεί όλους.

ΑΛΚΗΣ

(Στη Λάλη) Και.. όπως είπαμε. Οποιος με ζητήσει δε λείπω. Είμαι απασχολημένος.

(Βγαίνει).

ΛΑΛΗ *(στην κυρία της)*

Γιατί κυρία να λέω έτσι; Πάντα πρέπει να το κάνω;

ΛΟΥΪΖΑ

Οχι. Θα λές ότι σου λένε. Αμα σου λέει ο Κύριος «να λές Απασχολημένος» θα λες έτσι. Αμα σου λέει «Πολύ απασχολημένος», θα λές «πολύ απασχολημένος».

Η Λάλη φεύγει. Μπαίνει ο Μάριος.

ΛΟΥΙΖΑ

Αντε τώρα να της εξηγήσεις πως όσο ψηλότερα ιστάμενος είναι ο καλών, τόσο ανεβαίνει ο βαθμός απασχόλησης. Και για τον πιο ψηλό βαθμό μπαίνει και το «πέστε μου πάλι σας παρακαλώ ποιός είστε για να σας καλέσει όταν ευκαιρήσει».

Που να τα ξέρει αυτά το ζωντόβολο; Τη Μαρία που τα είχε μάθει με τα χρόνια, την απολύσαμε...

ΜΑΡΙΟΣ

Ρε μάνα... Τι θα γίνει αλήθεια με τη Μαρία; Πόσο μεγάλη ήταν η αδικία που της κάναμε; Δεν έπρεπε να τσακιστούμε να τη φέρουμε πίσω; Εσύ ειδικά που ήσουν η αιτία, κι έκανες και την πάπια σ'όλη τη φάση, έπρεπε νάχεις φάει τον κόσμο να τη βρείς.!

ΛΟΥΙΖΑ

Λές να μην προσπάθησα. Δύο φορές έστειλα το Βαγγέλη το σωφέρ να τη βρεί αλλά γύρισε, μας είπαν, στο χωριό της. Εμεινε λίγες μέρες στην αδερφή της στο Περιστέρι και μετά έφυγε. Που να την ξετρυπώσουμε τώρα;

ΜΑΡΙΟΣ

Άσε να ξεμπερδέψουμε με τα πολλά και θα πάω εγώ στο χωριό της να τη φέρω πίσω. **Αν** δεχτεί να γυρίσει δηλαδή...

ΜΑΡΙΟΣ

Ο πατέρας ακόμα σε αγνοεί;

ΛΟΥΪΖΑ

Ακόμα... Αλλά όσο σκέπτομαι τις εναλλακτικές είμαι ευχαριστημένη. Άστα όμως αυτά. Ετοιμάσου να πάτε με τον Ορέστη στη θάλασσα. Σηκώνει τόσο σπάνια το κεφάλι από τα βιβλία της Αρχαιολογίας... Και ξέρεις πώς το μπάνιο τον ηρεμεί.

ΜΑΡΙΟΣ

Ναι αλλά όλο σε ερημές θελει να πηγαινει, για τις καταδύσεις του. Μια φορά που τον πήγαμε σε πλάζ, δέ βγηκε απ'το αυτοκινητο. Την επόμενη φορα βγήκε και χάθηκε μ'ένα ωτοστόπ. Θυμάσαι; Τότε που τον ψάχναμε κι εμφανίστηκε την άλλη μέρα;

ΛΟΥΪΖΑ

Κι εσύ;! Να αφήνεις τον αδερφό σου στο αυτοκίνητο με τις ώρες!

ΜΑΡΙΟΣ

Τι να κάνω. Είχα παρέα, και τα κορίτσια θέλανε πλάζ. Ανέσεις. Θα τις αφήνα μόνες τους να τρέχω με τον Ορέστη στα ξερόβραχα;

ΛΟΥΪΖΑ

Οι δίδυμες του Πολίτη ήταν; Ξέρεις η μάνα τους μου πέταξε κάτι υπονοούμενα τις προάλλες. Οι μικρές σε θέλουν και οι δύο. Πρέπει να δείξεις προτίμηση, μου είπε, για να ελευθερωθεί η μία.

ΟΡΕΣΤΗΣ (στό κενό)

... πολύ χαζές...

ΜΑΡΙΟΣ

Εγώ δε μπορώ ούτε να τις ξεχωρίσω.! Κι αυτές μου κάνανε πλάκα.! Τις έπιασα να με κοροϊδεύουν παριστάνοντας η μία την άλλη.

ΟΡΕΣΤΗΣ

... δεν τις θέλω...

ΛΟΥΪΖΑ

Σώπα καλέ.! Και πως το κατάλαβες;

ΜΑΡΙΟΣ

Χα..! Είμαι παμπόνηρος εγώ.! Εβαλα μια κορδελίτσα κρυφά σ'αυτή που εμφανίστηκε σα Μπέτυ και αργότερα την έπιασα να μου λέει ότι είναι η Σίσυ. Την εκδικήθηκα όμως. Μύλο τις έκανα εκείνη την ημέρα.!

ΛΟΥΪΖΑ

Τι έκανες; Ελπίζω όχι καμμά χοντράδα...

ΜΑΡΙΟΣ

Κάθε άλλο.! Στη Μπέτυ που μου εμφανίστηκε σα Σίσυ, έκανα ερωτική εξομολόγηση και της είπα πόσο δε χωνεύω την αδερφή της και πόσο πολύ θέλω αυτή.! Επρεπε να τη δείς...! Χλώμασε σαν το πανί.! Δεν ήξερε τι να πεί..! Είμαι βέβαιος ότι πλακωθήκανε αργότερα με την αδερφή της. Μια βδομάδα κάνανε να εμφανιστούν.!

Και ούτε ξανατόλμησαν την πλάκα... Από κείνη την ημέρα δεν ξαναντύθηκαν ποτέ ίδια...! Και μου μαρτύρησαν και πως να τις ξεχωρίζω.

ΛΟΥΪΖΑ

Ευπνοπούλι μου εσύ...! Πως ξεχωρίζουν λοιπόν;

ΜΑΡΙΟΣ

Η Μπέτυ έχει ένα σημαδάκι χαμηλά, στην κοιλιά. Πολύ χαμηλά... Αν δε βγάλει το μπικίνι δε φαίνεται. Τώρα έχω κάθε δικαιολογία να τους ζητάω να το βγάλουν...

ΟΡΕΣΤΗΣ

... αυτή είναι κακιά... δε μου αρέσει καθόλου...

ΜΑΡΙΟΣ

Και πώς την ξεχωρίζεις ρε Ορέστη; Την έχεις δει χωρίς μαγιό;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Είναι κακιά... Η Σίσυ είναι μόνο φλύαρη...

ΜΑΡΙΟΣ

Τέλος πάντων δε θά'ναι αυτές σήμερα. Θά'ναι μιά άλλη κοπέλλα. Ευκαιρία να τη γνωρίσεις.

ΛΟΥΪΖΑ

Πρόσεξε μόνο κακομοίρη μου να μην είναι κι αυτή ανήλικη.! Ακόμα δε μας μιλάνε οι Παπαδόπουλοι.!

ΜΑΡΙΟΣ

Αυτή δεν είναι απ'τα μέρη μας. Τη γνώρισα σ'ένα πάρτυ. Πολύ όμορφη. Είναι λίγο μικρή αλλά είναι πολύ ξεπεταγμένη. Και τις αρέσουνε και οι ερημιές... Ακούς

Ορέστη;

ΛΟΥΪΖΑ

Μάριε, πρόσεξε να μη γίνει άλλη στραβή σαν ... ξέρεις πότε... Δε θέλω άλλα μπλεξίματα.

Ο Ορέστης ξεκινάει για την πόρτα.

ΜΑΡΙΟΣ

Ερχομαι Ορέστη. (στη μάνα του) Μη σε νοιάζει. Εχω το νού μου.

Φεύγουν. Μπαίνει η Λάλη.

ΛΑΛΗ

Κυρία το κρεββάτι του μικρού κυρίου είναι γεμάτο πράματα από κάτω. Τα θέλετε;
Να τα πετάξω;

ΛΟΥΪΖΑ

(εμφατικά) Οχι..! Να μην τα αγγίξεις καθόλου..! Στο δωμάτιο του Ορέστη να σκουπίζεις να συγυρίζεις, αλλά κάτω απ'το κρεββάτι του να μην αγγίζεις τίποτα..!

Ακούς.;!

ΛΑΛΗ

Καλά κυρία... Αλλά έχει σκόνη.

ΛΟΥΪΖΑ

Ας έχει. Ο Ορέστης μας είναι παράξενος με τα πράγματά του. Μια φορά μπήκε ο Μάριος και τα ανακάτεψε λίγο και δε φαντάζεσαι τι έγινε. Επρεπε να φέρουμε το γιατρό να τον ηρεμίσει. Μην τα αγγίξεις λοιπόν..! Τα περισσότερα τα έχει βρεί στις καταδύσεις του. Εκεί βρήκε και **το χέρι** κι έκανε τον πατέρα του ευτυχισμένο. Αυτό το άγαλμα στην εσοχή που βλέπεις εκεί, τό' φτιαξε ο Κύριος για να τοποθετήσει αυτό το χέρι. Κι αγόρασε στον Ορέστη τον καλύτερο εξοπλισμό και μια ολόκληρη βιβλιοθήκη για βυθισμένα ευρήματα. Μέχρι που του ψηλώσαμε και το κρεββάτι για να χωράνε από κάτω αυτά που έφερε. Τα περισσότερα δεν αξίζουν, όμως... καμιά φορά... δεν ξέρεις;! Οπως είπαμε λοιπόν..! Εσύ μακριά από κεί...! Εντάξει;

Χτυπάει το τηλέφωνο. Το παίρνει η Λάλη.

ΛΑΛΗ

Εμπρός.... Τον Αλκη.; Ο κύριος δε λείπει. Είναι απασχολημένος.

Κλείνει ενώ η Λουΐζα της κάνει νοήματα δαγκώνοντας το δάκτυλο...

—Τέλος 4ης σκηνής— (27.40')

5η Σκηνή

Αλκης και Ορέστης στο σπίτι (γραφείο του Αλκη)

ΑΛΚΗΣ (στο τηλέφωνο)

Πρόκειται περί σπείρας. Ναι, ναι... Δε μου το βγάζεις από το μυαλό... Αφού είχε το θράσος να βάλει και καπέλλο στην πώληση πενήντα χιλιάδες!... Και βέβαια δεν ήταν δηλωμένο βρε Δήμο, αλλιώς θα φώναζα αμέσως στην αστυνομία... Α, δεν το ξέρεις; Οι ιδιωτικές συλλογές θέλουν γερό πολιτικό δόντι, αλλιώς δεν εγκρίνονται. Και μ'αυτή την κυβέρνηση... Ασε που ποτέ δεν είσαι σίγουρος ότι θα την πάρεις την άδεια. Οχι. Με λίγα λόγια δεν το τόλμησα.

Μπαίνει ο Ορέστης με μεγάλη σακκούλα.

Τη Λουΐζα...; Τι να την κάνω Δήμο; Να τη σκοτώσω;! Η να αφήσω να τη σκοτώσει η σπείρα που τους πούλησε το πλαστό; Και βέβαια πλήρωσα.... Την έβαλα στον πάγο κάμποσο καιρό και μετά το άφησα πίσω. Το πάν είναι να προσέχεις. Ποτέ δεν ξέρεις τι θα τους σκαρώσει το μυαλό τους να κάνουνε. Αλλά εδώ τη δικιά μου την πιάσανε και κοροΐδο.... Ο γυμναστής με τη σπείρα των χαρτοκλεφτών. Η χαζή νόμιζε ότι παίζανε κατοστάρικα κι αυτά στην πορεία γίνανε χιλιάρικα!... Τι να πείς...

Τέλος πάντων. Θα σε δώ μεθαύριο;... Ε, τότε θα τα πούμε από κοντά. Γειά-χαρά τώρα.

ΑΛΚΗΣ

Τι είναι αυτό Ορέστη; Τι κουβαλάς εκεί; Είχαμε κανένα νεο εύρημα;

Ο Ορέστης βγάζει ένα δεξι χέρι σε κάμψη, χοντρό και πρασινωπό από εναποθέσεις αλάτων και φυτών, γεμάτο όστρακα, άλλα απ'αυτά ασβεστοποιημένα και άλλα φρέσκα. Του λείπει η μισή παλάμη.

ΑΛΚΗΣ

Πάλι αυτό βρέ Ορέστη μου.; Ακόμα δεν το πέταξες; Δεν είπαμε ότι δεν είναι γνήσιο;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Είναι το γνήσιο.

ΑΛΚΗΣ

Γιατί επιμένεις βρέ αγόρι μου; Αφού πήρα κομμάτι την άλλη φορά και βγήκε φρέσκο;!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ηταν δείγμα απ'την επιφάνεια.

ΑΛΚΗΣ

Και τι ήθελες να κάνουμε; Να το σπάσουμε γιά να πάρουμε από μέσα;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τρυπάνι.

ΑΛΚΗΣ

Τι τρυπάνι; Εννοείς να το τρυπήσουμε γιά το δείγμα;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Το έκανα. Είναι αρχαίο. (και δείχνει μιά πολύ μικρή τρύπα στο χέρι. Ο Αλκης πετάγεται απ'την καρέκλα). **Το πιστοποιητικό που διάβασες ήταν απ'αυτό το χέρι.**

ΑΛΚΗΣ

Και το προηγούμενο που έφερες; Αυτό με το σταφύλι.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Δε με πίστευες... Εφτιαξα αντίγραφο... Να μοιάζει με τις περιγραφές...

ΑΛΚΗΣ

Βρέ πονηρέ...! Μόλις σου είπα «δεν είναι γνήσιο» εσύ το πήρες κι έφυγες. (Σιγά-σιγά αναλάμπει...) Και τώρα επιμένεις ότι είναι το γνήσιο;! Και τό'χεις ελεγμένο;!!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ναι. Απόλυτα.

ΑΛΚΗΣ

Ορέστη μου να σε φιλήσω..!

Ο Ορέστης κλείνει τα μάτια κι αρχίζει να μουγγρίζει.

ΑΛΚΗΣ

Καλά, καλά... Ξέρω... Και κάθησες βρέ μπαγάσα κι έφτιαξες τότε αντίγραφο και μας το παρουσίασες γιά γνήσιο.;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Πιό ασφαλές ήταν έτσι.

ΑΛΚΗΣ

(εμφατικά) Αυτό... πές το πάλι! Με όσα έγιναν θα τό'χαμε χάσει γιά πάντα! Βρέ τον άτιμο! Βρέ το παμπόνηρο το παιδί! Ορέστη μου... τί να σου πώ... Μου εδωσες μεγάλη χαρα σήμερα...! Ομως... Πώς θα το βάλουμε; Έτσι στα χάλια που είναι;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Καθαρίζεται. Εχω τεχνίτη. Θα κοστίσει...

ΑΛΚΗΣ

Χαλάλι..! Πληρώνω ευχαρίστως..! Τέτοια λεφτα μάλιστα! Πιανουν τόπο!... Ομως... (σκέπεται), Ορέστη άσε... Εχω καλύτερη σκέψη. Με όσα γίνονται εδώ μέσα δεν ξέρω αν πρέπει να το εκθέσουμε..... Λοιπόν, ξέρεις τι λέω; Να πάς στον τεχνίτη που σου έφτιαξε το αντίγραφο να σου φτιάξει άλλο ένα. Και θα το παρουσιάσουμε σε όλους γιά γνήσιο. Ιδίως στη μάνα σου...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Και στο Μάριο.

ΑΛΚΗΣ

Δίκιο έχεις. Και στο Μάριο. Με τις παρέες που κάνει δεν είναι και πολύ φερέγγυος... Λοιπόν... Δε θα το πουμε σε κανένα! Θα το ξεροουμε μόνο εσυ κι εγω.!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Γιατί πέταξες το παλιό αντίγραφο;

ΑΛΚΗΣ

Αστειεύεσαι; Θα με κοροΐδευαν όλοι που έβαλα ένα **γνωστό** ψεύτικο χέρι γιά αληθινό και το θεωρώ και γούρι...! Θα γλυτώναμε μερικά χιλιάρικα αλλά... Άσε... Καλύτερα έτσι. (Μετά από λίγο) Ξέρεις κάτι;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ξέρω...

ΑΛΚΗΣ

Όσο γι'αυτό δεν αμφιβάλλω... Λοιπόν... Να μην το φτιάξεις σαν το άλλο. Ασε κάτι να του λείπει. Το σταφύλι ας πούμε. Η και μερικά δάχτυλα... Νά'ναι βρε αδερφέ διαφορετικό αυτό αφού θα είναι το γνήσιο... υποτίθεται!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Μμμμ... Ναί.

ΑΛΚΗΣ

Είμαστε σύμφωνοι; Την αλήθεια θα την ξέρουμε μόνο εσύ κι εγώ. Μένει τώρα ένα τελευταίο θέμα... Τι θα το κάνουμε το αληθινό;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Δικό μου είναι.

ΑΛΚΗΣ

Εντάξει. Δε θα στο πάρει κανείς... (σκέπτεται). Μάλιστα... καλύτερα ετσι! Βάλε το έτσι όπως είναι όπου θέλεις. Αρκεί νά'ναι στο σπίτι και το γούρι θα ισχύει... Βάλτο κάτω απ'το κρεβάτι. Αστο όμως όπως είναι τώρα. Απεριποίητο και γεμάτο όστρακα. Κανείς δε θα το υποψιαστεί, ούτε θα το ζηλέψει σε τέτοια χάλια... Ετσι...! Το φτιασιδωμένο ψέμα είναι πιο πειστικό από την αλήθεια.! Ακόμα κι εγώ, ο αετός την πάτησα μ'αυτό....

—Τέλος 5ης σκηνής— (34.00')

6η σκηνή

Μάριος & Γιώργος — Συνάντηση στο δρόμο

ΜΑΡΙΟΣ

Μεγάλε σωθήκαμε! Το χέρι ξαναγύρισε κι αυτή τη φορά είναι το αληθινό.!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τι έγινε ρέ; Πώς έγινε;

ΜΑΡΙΟΣ

Ο αδερφός μου είχε το ορίτζιναλ. Το είχε βρεί ψάχνοντας κάτι παλιά ναυάγια. Όταν το πρωτόφερε απ'τη θάλασσα κανένας δεν τον πίστεψε. Βλέπεις έλλειπε η παλάμη και κάτι άλλα. Κι αυτός τι έκανε τότε; Πήγε ο άτιμος κι έφτιαξε ένα αντίγραφο όπως τό'δειχναν οι παλιές περιγραφές. Τα βιβλία που διαβάζει όλη την ώρα. Εδειξε στο γέρο φωτογραφίες και το πιστοποιητικό απ'το ορίτζιναλ, κι αυτός τό'χαψε. Εφτιαξε την προθήκη, το άγαλμα, κοτσάρισε και το χέρι και τόστησε να καμαρώνει ότι έχει το θεό του εμπορίου στο σπίτι του, στην τσέπη του.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Καλά εκείνο πάει. Αποδείχτηκε μούφα και τέλειωσε. Το καινούριο που λές τώρα τι είναι;

ΜΑΡΙΟΣ

Δε σού'πα ότι ο αδερφός μου του είχε δώσει το αντίγραφο; Ε, το κανονικό το κράτησε, τό'κρυψε και το παρουσίασε τώρα, να ησυχάσει το γέρο, που κλαίγεται όλη μέρα για το θεό του και μετα βίας μας μιλάει...

ΓΙΩΡΓΟΣ

Και τι έγινε τώρα. Το τοποθέτησαν;

ΜΑΡΙΟΣ

Αν τόβαλαν λέει...! Με τραγούδια και χορούς..! Μόνο τη φιλαρμονική δεν κάλεσε ο γέρος. Δεξίωση έκανε και τόδειχνε και καμάρωνε σα γύφτικο σκεπάρι. Ελεγε βέβαια ψέμματα πως είναι όλα απομίμηση —μη μας πάνε μέσα και για απόκρυψη αρχαιοτήτων, αλλά αυτό τώρα είναι το αληθινό. Το εξετάσανε με τις πιο τελευταίες μέθοδες και το βρήκανε αρχαίο. Γνήσιο.!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Ρε μαν, θέλω από καιρό να σε ρωτήσω κάτι. Πώς βρέθηκε αυτό το χέρι μακριά απ'το άγαλμα. Ποιός πήρε μόνο το χέρι; Δεν ξέρανε οι παλιοί να κλέβουν ολόκληρα αγάλματα;

ΜΑΡΙΟΣ

Ασε... Το ρώτησε κι ο γέρος πρώτο-πρώτο. Λοιπόν δε θα το πιστέψεις, αλλά οι παλιοί ήτανε πίο προληπτικοί από μας. Ούτε για κατούρημα δεν πηγαίνανε αν δε ρωτάγανε πρώτα ένα παππά, ή *οινοσκόπο* τέλος πάντων... κάπως έτσι τον είπε το νερντάκι της οικογένειας...

ΓΙΩΡΓΟΣ

Οινοσκόπο...

ΜΑΡΙΟΣ

Είδες για νά'σουνα καλός στα θρησκευτικά;.. Αλήθεια, τι θα πεί *οινοσκόπος*; Πίνανε κρασί και... τα βλέπανε όλα;..!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Άλλο οίνος ρε μαλακα κι άλλο οιωνός... Ασε... Που να σου εξηγώ... Γιατί λοιπόν πήρανε μόνο το χέρι οι παλιοί;

ΜΑΡΙΟΣ

Δεν είπαμε; Προληπτικοί. Έχεις το δεξί χέρι του θεού; Τον έχεις όλο.! Εκτός κι αν ήσουνα αυτοκράτορας οπότε έπαιρνες όλο το άγαλμα και αν κλαίγανε πολύ, τους δώριζες ένα αντίγραφο.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τώρα λοιπόν τι κάνουμε; Θα το τολμήσουμε με... *το χέρι*, ή μήπως είναι νωρίς;

ΜΑΡΙΟΣ

Τί λες τώρα;..! Το γοργό έχει τη χάρη...! Ασε που μπορεί να ξανα-χάσει η μανα μου στα χαρτια..! Το γκόμενο βλέπεις δέν τον αλλάξε, κι αυτός άν τόλμησε να πουλησει το ψευτικο χερι, τώρα θα διστασει; Με το αληθινό; Έτσι οπως εχουμε γινει τώρα, είναι... όποιος προλάβει πρώτος.!

7η Σκηνή

Μάρθα και Μαρία. Συνάντηση στο σπίτι μιάς απ'τις δύο.

ΜΑΡΘΑ

Δε βρήκες ακόμα δουλειά;

ΜΑΡΙΑ

Τι να σου πώ Μάρθα μου... Δεν είχα κουράγιο να ψάξω. Δεν περίμενα να με απολύσουν μετά από τόσα χρόνια. Ας όψονται... Υστερα έλλειψα και στο χωριό.

Κείνη η κακομοίρα η μάνα μου είναι μόνη της. Εκατσα λίγο μαζί της.

ΜΑΡΘΑ

Βρέ Μαρία μου θέλω από καιρό να σε ρωτήσω κάτι. Γιατί δεν αγανάκτησες όταν σε κατηγορήσαν ότι πήρες το χέρι; Γιατί δε διαμαρτυρήθηκες; Γιατί δε θύμωσες; Γιατί δεν ξεσήκωσες τον κόσμο που τόλμησαν να σε πούν κλέφτρα;!

ΜΑΡΙΑ

Αχ Μάρθα μου... Οι αδυναμίες βλέπεις... Ημouνα βέβαιη πως εκείνος ο μικρός, ο τζαναμπέτης, ο Μάριος την είχε κάνει την κλοπή. Και δεν ήθελα να τον εκθέσω.

Αδυναμίες.... Αλλά κι ο πατέρας του εκείνη την ημέρα ήταν ικανός να τον σκοτώσει μεσ'την τρέλλα που τον έδεχνε... Για κείνο το χέρι πανάθεμά το φαινόταν έτοιμος να κάνει φόνο...!

ΜΑΡΘΑ

Α... Ωστε δεν ξέρεις τι έγινε;

ΜΑΡΙΑ

Τι έγινε;

ΜΑΡΘΑ

Ηταν η κυρά μας, η Λουίζα που κανόνησε την κλοπή. Μαζί με το φίλο της το γυμναστή.

ΜΑΡΙΑ

Τι λές.; Και γιατί;

ΜΑΡΘΑ

Γιατί είχε χάσει στα χαρτιά πολλά λεφτά. Κείνος ο «φίλος» της (γκόμενο θα τον

έλεγα...) την έμπλεξε σε μιά παρέα με χαρτοκλέφτες και τη μαδήσανε. Και μετα της κανόνισε και την κλοπή του χεριού γιά να ξεχρεωθεί.

ΜΑΡΙΑ

Α, ωστε γι'αυτό δε με υποστήριξε εκείνη την ημέρα. Την είχε λερωμένη τη φωλιά της...! Ελεγα κι εγώ, καλά ο Κύριος Αλκης, αλλά η κυρία...! Που με ξέρει καλύτερα κι απ'τη μάνα μου;! Να μη βγάλει λέξη...!!

ΜΑΡΘΑ

Που να μάθεις και τη συνέχεια....

ΜΑΡΙΑ

Εχει και συνέχεια;

ΜΑΡΘΑ

Το χέρι εμφανίστηκε και μετά εξαφανίστηκε πάλι..! Και ποιός ήταν αυτή τη φορά ο ένοχος;

ΜΑΡΙΑ

Ποιός; Μη μου πείς ο Μάριος...!

ΜΑΡΘΑ

Ναι, Αυτός.

ΜΑΡΙΑ

Και πώς το καταλάβανε;

ΜΑΡΘΑ

Εξαφανίστηκε απ'το σπίτι μαζί με το χέρι. Χωρίς σημεία ζωής. Μέχρι προχθές που τηλεφώνησε στη μάνα του.

ΜΑΡΙΑ

Πάλι καλά που δεν έπαθε τίποτα.

ΜΑΡΘΑ

Εσύ εκεί... Κολλημένη με τον αλήτη που έγινε αιτία να απολυθείς...! Μην πάθει τίποτα...! Ε, λοιπόν έτσι μού'ρχεται καμμά φορά να τους βάλω δηλητήριο στο φαϊ να τους ξεκάνω. Ας όψεται εκείνος ο κακομοίρης ο Ορέστης. Μόνο αυτός δε φταίει σε τίποτα. Αυτός ο καϋμένος μόνο φέρνει... Κουβαλάει και γεμίζει το κρεββάτι του από κάτω...

ΜΑΡΙΑ

Ελα βρέ Μάρθα, σε καλό σου..! Δεν τα εννοείς βέβαια αυτά..!

ΜΑΡΘΑ

Οχι. Αλλά μετά την αδικία που σου κάνανε έχει παγώσει η ψυχή μου. Δεν αντέχω πιά εκεί μέσα. Τις προάλλες έριξα μιά σπόντα στην Κυρά μας να σε πάρει πίσω τώρα που αποδείχθηκες αθώα.

ΜΑΡΙΑ

Και τι είπε;

ΜΑΡΘΑ

Είπε πως έστειλε κανα δυό φορές το Βαγγέλη το σωφέρ να σε βρει, αλλά έλλειπες.

ΜΑΡΙΑ

Ωστε με θέλουν πίσω;

ΜΑΡΘΑ

Τι να σου πώ Μαρία μου. Εγώ θα σε καταλάβω ότι κι αν αποφασίσεις. Αλλά αν δε γυρίσεις πίσω θα φύγω κι εγώ. Δεν τους αντέχω άλλο. Εχω ένα ξάδερφο στο χωριό με ταβέρνα. Με θέλει για μαγείρισσα και μου το λέει καιρό τώρα. Θα τους παρατήσω και θα φύγω. Ελα κι εσύ. Κάτι θα βρεθεί κι εκεί από δουλειά.

ΜΑΡΙΑ

Γιά πές μου γιά το Μάριο... Τηλεφώνησε στη μάνα του είπες; Μετά την κλοπή; Και τι είπε; Ακουσες κάτι;

ΜΑΡΘΑ

Λίγα άκουσα και πολλά κατάλαβα... Κι όσα δεν κατάλαβα μου τα συμπλήρωσε ο Βαγγέλης ο σωφέρ. Ο μικρός πούλησε το χέρι σε κάτι αρχαιοκάπηλους και με τα λεφτά προσπάθησε να αγοράσει ναρκωτικά. Κάπως τον ξεγελάσανε όμως και τού'δωσαν... αλεύρι; Ζάχαρι; Κάτι άχρηστο τέλος πάντων. Και τώρα που οι αρχαιοκάπηλοι βρήκαν το χέρι πάλι πλαστό και θέλουν τα λεφτά τους, ο μικρός δεν έχει δεκάρα να τους δώσει. Γι'αυτό πήρε τη μάνα του. Μήπως αυτή μπορέσει και τον καλύψει.

ΜΑΡΙΑ

Και λοιπόν; Τον κάλυψε;

ΜΑΡΘΑ

Με τι λεφτά; Μετά την πρώτη κλοπή ο κύριος την απέκοψε απ' τους λογαριασμούς.
Κάτι ψιλά της έχει αφήσει μόνο για τα τρέχοντα.

ΜΑΡΙΑ

Και τώρα τι θα γίνει;

ΜΑΡΘΑ

Τι να σου πώ; Δεν ξέρω. Η κυρά δεν έχει, κι ο κύριος αρνήθηκε ξεκάθαρα να βοηθήσει. «Αυτός ο αλήτης» είπε για το Μάριο, «ας κοιμηθεί εκεί που έστρωσε. Την έπαθε αυτή τη φορά με το πλαστό χέρι. Ας τα βγάλει πέρα τώρα μόνος του». Αυτά είπε κι άφησε το μικρό στην τύχη του.

ΜΑΡΙΑ

Τι λές...! Και ποιοί είναι αυτοί οι... κάπηλοι —πως τους είπες...;

ΜΑΡΘΑ

Μιά συμμορία απ'τα Βαλκάνια έμαθα. Ο Βαγγέλης, δεν ξέρω τι ανάμειξη είχε — είναι κι αυτός μούτρο βλέπεις— ήξερε ποιοί είναι και πού θα τους βρεί.

Η Μαρία σηκώνεται και βηματίζει ανήσυχη.

ΜΑΡΙΑ

Και... είναι επικίνδυνοι;

ΜΑΡΘΑ

Απόσο φαίνεται, πολύ...! Δεν βλέπω να τη βγάξει καθαρή αυτή τη φορά ο μικρός...

Η Μαρία βγαίνει από το δωμάτιο ενώ πέφτει σκοτάδι.

—Τέλος 7ης σκηνης— (42')

8η Σκηνή

Στο πλούσιο σπίτι. Αλκης και Λουίζα. Ο Αλκης διαβάζει εφημερίδα

ΛΟΥΙΖΑ

Αλκη! Να ξέρεις ότι αν συμβεί κάτι στο παιδί δε θα στο συχωρήσω ποτέ!

ΑΛΚΗΣ

Λουίζα μην ξαναρχίζεις! Σου είπα. Του αξίζει να κοιμηθεί όπως έστρωσε.

ΛΟΥΙΖΑ

Αλκη. Το πράγμα είναι σοβαρό. Πολύ σοβαρό. Το παιδί κινδυνεύει! Αυτοί είναι συμμορίτες. Δεν αστειεύονται.

ΑΛΚΗΣ

Το... «παιδί» δεν είναι πιά παιδί Λουίζα. Εδώ και πολύ καιρό. Μέσα και στις παρανομίες, μέσα και στα ναρκωτικά και τελευταία και στο εμπόριο ναρκωτικών, τρομάρα του..! Τι με κοιτάς; Εσύ δε μου είπες ότι προσπάθησε να κάνει εμπόριο με τα λεφτά απ'το χέρι; Τι θα εμπορεύτηκε ο αχαιρέυτος άλλο απ'αυτό που ξέρει;

Ναρκωτικά..!

ΛΟΥΙΖΑ

Αποκλείεται ο Μάριος να έκανε κάτι τέτοιο. Δεν το πιστεύω.

ΑΛΚΗΣ

Δικαίωμά σου. Αλλά μίλα και λίγο με το Βαγγέλη. Ναί, το σωφέρ μας. Η σωφεράντζα μας πιάνει πουλιά στον αέρα. Μην τον βλέπεις που δε μιλάει. Βλέπει πολλά και καταλαβαίνει περισσότερα... Αυτός μου πέταξε τη σπόντα για το Μάριο και τα ναρκωτικά και... κατάλαβα. Ο γυιόκας σου το χόντρηγε το παιχνίδι.

Αποφάσισε να γίνει και έμπορος...

ΛΟΥΙΖΑ

Και πιστεύεις αυτό το μούτρο; Αυτό τον πονηρό; Αυτόν που θά'πρεπε νάχουμε διώξει από καιρό;!

ΑΛΚΗΣ

Γιατί μούτρο; Γιατί είναι άνθρωπος της πιάτσας; Στο κάτω-κάτω τέτοιος είμαι κι εγώ. Και... να σου πώ και κάτι; Αν έχω κάτι μαζί του είναι όχι γι'αυτά που βλέπει,

αλλά γι'αυτά που ΔΕ βλέπει! Όπως τη δικιά σου λοβιτούρα να πούμε. Με τα χαρτιά και με το χέρι. Εκεί ο αετός μου έγινε κουρούνα. Δεν πήρε είδηση τίποτα.

ΛΟΥΙΖΑ

Δηλαδή, αν κατάλαβα καλά, ο σωφέρ είναι ο επίσημος σπιούνος σου εδώ μέσα!

Μήπως του δίνεις και επίδομα;

ΑΛΚΗΣ

Όχι, αλλά θά'πρεπε! Ο άνθρωπος είναι ανοιχτομάτης και ξύπνιος. Όταν το κατάλαβα είπα να τον βάλω στην επιχείρηση. Νάναι εκεί το μάτι και το αυτί μου.

Αλλά μετά σκέφτηκα οτι είναι πίο χρήσιμος εδώ...! Εδώ μέσα γίνονται περισσότερα και σημαντικότερα απ'ότι στη δουλειά! Εδώ η κατάσταση είναι ανεξέλεγκτη!

ΛΟΥΙΖΑ

Ντροπή σου...! Ντροπή σου να ομολογείς έτσι ανοιχτά ότι μας σπιουνεύεις εδώ μέσα...! Τι να σου πώ...! Είσαι υποκάτω πάσης περιγραφής...!

ΑΛΚΗΣ

Ε, λοιπόν απορώ με το θράσος σου! Μετά απ'όσα κάνατε εσύ και ο γιούκας σου, έχεις και μούτρα να μιλάς επειδή προσέχω; Αντι να βλέπεις οτι με φέρατε σε θέση να εμπιστεύομαι ένα ξένο περισσότερο απ' το ίδιο μου το αίμα και τη γυναίκα μου...! Αυτό πιά δεν είναι σπίτι. Είναι φωλιά λεόντων...! Η μάλλον πιθήκων...! Της κλεψιάς και της αρπαχτής...!

ΛΟΥΙΖΑ

Εγώ μόνο ένα πίθηκο βλέπω εδώ μέσα! Και σου επαναλαμβάνω. Αν πάθει κάτι το παιδί θα σου το καταλογίσω 100%. Δε θα σου το συχωρήσω ποτέ...!

ΑΛΚΗΣ

Γιατί να «πάθει» Λουίζα; Δεν έβγαλε αρκετά από το «εμπόριο»; Ας τα δώσει να ξεμπλέξει. Γιατί πρέπει, γιά άλλη μιά φορά, αυτός να πάρει τα λεφτά κι εγώ το λογαριασμό...!

ΛΟΥΙΖΑ

Αλκη, θέλω να με προσέξεις. Ενα μόνο θα σου πώ. Ο Μάριος δεν έχει λεφτά. Δεν ξέρω τι έκανε με το εμπόριο, αλλά δεν τα πήγε καλά. Δεν του έμεινε τίποτα. Αλλά εσύ, θά'πρεπε να ντρέπεσαι ακόμη και γι'αυτό.

ΑΛΚΗΣ

Να ντραπώ εγώ που ο Μάριος τα θαλάσσωσε με το εμπόριο; Λουίζα τρελλάθηκες;

ΛΟΥΙΖΑ

Γιατί Αλκη το παιδί έκανε αυτά τα παρακινδυνευμένα; Εχεις αναρωτηθεί;

ΑΛΚΗΣ

Γιατί είναι επιπόλαιος, ανίδεος και αχόρταγος για λεφτά.

ΛΟΥΙΖΑ

Οχι Αλκη. Το παιδί τα έκανε αυτά για να ανεξαρτοποιηθεί. Να απαλλαγεί από σένα.! Να γλυτώσει από την περιφρόνησή σου. Από την απαξίωσή σου. Εσύ τον έφθειρες. Εσύ τον έσπρωξες μακριά μας. Εσύ λοιπόν είσαι υπεύθυνος για ότι συνέβη. Και τώρα τον αποστρέφεται σαν να μην είναι αίμα σου. Γέννημά σου...

Ο Αλκης την κοιτά απόσβολωμένος.

ΛΟΥΙΖΑ

Μη με κοιτάς... Εχω τόσες μέρες να πάρω νέα του κι έχω αρχίσει να τρελλαίνομαι.

Αν έπαθε κάτι... Δεν ξέρω κι εγώ τι θα κάνω...

Η Λουίζα βγαίνει από το δωμάτιο. Ο Αλκης πηγαινο-έρχεται σκεπτικός. Χτυπάει το τηλέφωνο.

ΑΛΚΗΣ

Εμπρός.

σιωπή...

Εμπρός λέω... Ακούω. Λέγετε...

σιωπή...

ΑΛΚΗΣ

(Με αλλαγμένη φωνή) Μάριε παιδί μου... Εσύ είσαι;

...

Μάριε σε παρακαλώ μίλησέ μου.! Θέλω να σε ακούσω παιδί μου.

(Λάμπει) Γειά σου παιδί μου.! Τί κανεις; Πώς είσαι; Πού είσαι;

...

Αγόρι μου... έχουμε πεθάνει απ'την ανησυχία εγώ και η μάνα σου.! Τι γίνεσαι; Ελα να σε δούμε από κοντά...

...

Μα.. τί είναι αυτά που λές;!! Το παιδί μου να διώξω...!! Σε παρακαλώ αγόρι μου μην το ξαναπείς αυτό. Ελα να σε δούμε. Οτι κι αν συνέβη θα τα βρούμε σαν οικογένεια. Ελα σε παρακαλώ.

...

Εντάξει. Θα σε περιμένουμε. *(Κλείνει)*

Λουίζα!! Λουίζα τρέξε!! Ο Μάριος!!

ΛΟΥΙΖΑ

Θεέ μου..! Τι έπαθε..;

ΑΛΚΗΣ

Μα.. τίποτα!! Και... έρχεται!! Είναι στο δρόμο για εδώ!!

ΛΟΥΙΖΑ

Αχ... Θα λιποθυμίσω...

—Τέλος 8ης σκηνής— (50')

9η Σκηνή

Στο σαλόνι του πλουσιόσπιτου βρίσκονται ο Αλκης, η Λουίζα, ο Μάριος και ο Ορέστης.

Κτυπάει το κουδούνι. Η Λάλη ανοίγει και μπαίνει ακολουθούμενη από τη Μαρία (παλιά, απολυμένη υπηρέτρια) που κρατάει μεγάλο δέμα.

ΜΑΡΙΟΣ

Μαρία μου..! (πετάγεται την αγκαλιάζει και τη φιλάει σταυρωτά) Ελα..! Ελα μέσα..!
Ελα, που εξαφανίστηκες και σε ψάχναμε..!

ΛΟΥΙΖΑ:

(Της δίνει το χέρι) Ελα Μαρία μου..! Καλως όρισες. Πού χάθηκες τόσο καιρό..;!
Εστειλα τόσες φορές το Βαγγέλη να σε βρεί. Ελα, κάθησε.

(Η Μαρία κοιτάει τον Αλκη που έχει σηκωθεί και πλησιάζει)

ΑΛΚΗΣ

(επίσημα... της παίρνει το χέρι) Μαρία καλως όρισες. Μαρία αυτό το σπίτι σου χρωστάει πολλά. Και περισσότερα εγώ. Σε αδικήσαμε, σε προσβάλλαμε... Δε δείξαμε κατανόηση σ'έναν άνθρωπο που μοιράστηκε τη ζωή μας τόσα χρόνια... Αν θέλεις δέξου τη συγνώμη μου. Εκ μέρους όλων μας.

ΛΟΥΙΖΑ

Ναι Μαρία μου. Σε θέλουμε πάλι κοντά μας. Αν μας θέλεις κι εσύ, η παλιά σου θέση σε περιμένει.

ΜΑΡΙΑ

Ευχαριστώ κυρία. Ευχαριστώ κύριε. Το σπίτι σας το νοιώθω πάντα σα δικό μου. Οτι κι αν έγινε, το σπίτι σας και τα παιδιά σας τα νοιώθω σα δικά μου. Και τα νοιάζομαι το ίδιο. Να, εδώ σας έφερα κάτι που σας ανήκει.

Ανοίγει τη σακκούλα και βγάζει το 2ο πλαστό χέρι που είχε κλέψει ο Μάριος.

ΑΛΚΗΣ

Τι είναι αυτό Μαρία;

ΛΟΥΙΖΑ

Που το βρήκες αυτό Μαρία;

ΜΑΡΙΟΣ

Μαρία...

ΜΑΡΙΑ

Το πήρα κυρία.

ΛΟΥΙΖΑ

Από πού;

ΑΛΚΗΣ

Από ποιούς;

ΜΑΡΙΑ

Από αυτούς που το αγόρασαν και μετά ήθελαν τα λεφτά τους. Λέγανε ότι είναι πλαστό. Εγώ δεν ξέρω απ'αυτά, αλλά απειλούσαν τον κύριο Μάριο και δεν ήθελα να πάθει τίποτε κακό...

ΜΑΡΙΟΣ

Βρέ Μαρία μου, πήγες κι ανακατεύτηκες μ'αυτούς τους τύπους;! Δε φοβήθηκες;

ΜΑΡΙΑ

Τι να σας πώ... Τέτοιους ανθρώπους, τέτοιες αγριόφατσες δεν έχω ξαναδεί!.

Πραγματικά θηρία! Σε κοιτάνε και αμέσως νοιώθεις να σε ζυγίζουν... Αν άξιζα περισσότερο ζωντανή ή πεθαμένη..! Όταν μπήκα και τους είδα γύρω-γύρω να με κυτάνε, ήθελα να κάνω πίσω, να φύγω... Αλλά είχα παραλύσει.

ΑΛΚΗΣ

Και... Καλά, αλλά πώς τους βρήκες εσύ αυτούς;

ΜΑΡΙΑ

Με βοήθησε ο Βαγγέλης, ο σωφέρ. Ψαξαμε πολύ, αλλά στο τέλος τους βρήκαμε.

ΑΛΚΗΣ

Και πώς το πήρες πίσω;

ΜΑΡΙΑ

Τους πλήρωσα.

ΛΟΥΙΖΑ

Μα αυτά ήταν πολλά χρήματα Μαρία. Είχες τόσα;

ΜΑΡΙΑ

Οχι κυρία, αλλά τους έδωσα όσα είχα. Ένας, ο πιο νέος, τα μέτρησε αμέσως, κι όταν τα βρήκε λίγα, με κύτταξε σα να με σκότωνε. Τους είπα ότι αυτά ήταν όλα όσα είχα. Και τους υποσχέθηκα τα υπόλοιπα, αν μου έδιναν το χέρι —σαν απόδειξη, ότι τους βρήκα και τους μίλησα. Στην αρχή, κατάλαβα, δεν ήθελαν. Τα λέγανε οι μεγάλοι μεταξύ τους σε μιά περιεργή γλώσσα και μάλλον δε συμφωνούσαν. Κάποια στιγμή εκείνος ο νέος ξεκίνησε προς τα μένα και κρατούσε κάτι σα μαχαίρι. Ε,.. τότε είπα πως αυτό ήταν.! Εφτασε το τέλος μου.! Τότε ένας απ'τους μεγάλους του φώναξε κάτι και του έδειξε μιά πόρτα πίσω. Έκανε μεταβολή το θηρίο, μπήκε εκεί και σε λίγο γύρισε με το χέρι. Μου το έδωσαν και μετά μου πήραν την ταυτότητα από την τσάντα. Μου είπαν ότι έχω μιά βδομάδα προθεσμία να τους πάω τα υπόλοιπα. Τους υποσχέθηκα πως αν δεν τα βρώ ως τότε, θα τους το επιστρέψω το χέρι. Και τότε βάλανε κάτι γέλια!.. Ξαφνιάστηκα... Αλλά έπρεπε να τους βλέπατε... Αν γελούσαν τα λιοντάρια, έτσι θα ακούγονταν...! Ο Βαγγέλης μου είπε μετά, ότι το χέρι τούς ήταν άχρηστο έτσι κι αλλιώς.

Κάπου στα μισά του λόγου της Μαρίας ο Ορέστης βγαίνει και επιστρέφει με το αληθινό χέρι. Δεν τον προσέχει κανείς.

ΜΑΡΙΟΣ

Αχ, Μαρία μου... Εδειξες περισσότερο κουράγιο απ'όσο όλοι εμείς μαζί...

ΜΑΡΙΑ

Ελπίζω να μη με βγάλετε ψεύτρα κύριε. Στο τέλος-τέλος, γιά το γιυό σας πρόκειται... γιά το Μάριό μας...

Ο Μάριος συγκινημένος αγκαλιάζει τη Μαρία.

ΜΑΡΙΟΣ

Αυτό το χέρι που μας έφερες Μαρία μου είναι ψεύτικο, αλλά είναι πολύ συμβολικό. Είναι σαν το δικό σου αληθινό χέρι... Αυτό που μας περιποιήθηκε, που μας φρόντισε, αυτό που μας μεγάλωσε, τον Ορέστη κι εμένα. Αυτό το χέρι χρειαζόμαστε. Το άλλο είναι ψεύτικο σαν το άγαλμα που το φοράει.

Ο Ορέστης γονατίζει με το ένα πόδι μπροστά στη Μαρία και της προσφέρει το αληθινό χέρι.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Αυτό είναι το γνήσιο χέρι Μαρία. Αλλά το δικό σου αληθινό χέρι είναι ακόμα πιο γνήσιο. Αυτό χρειαζόμαστε. Από σήμερα ετούτο εδώ ανήκει σε σένα. Κανείς από μας δεν το δικαιούται περισσότερο...

— ΤΕΛΟΣ — (55' ανάγνωση)